

Teated

Unustatud asjad

Ujulasse on unustatud jakke, dressipükse, kindaid, mütse, jalanõusid, ujumisriideid, pesemisasju, ehteid.

Tule ja leia oma asjad veel sel nädalal!

Norma Helde,
ujula direktress

Lühidalt

Reedene päev, 16.mai , tõestas, et ka tavainimestel on võimalus näha nii suursugust tegelast nagu on Hollandi kuninganna Beatrix.

Nimelt avanes meie se-gakooril Ave võimalus esineda ühes SÜGi kooriga Tema Majesteedile Kuressaare lossi ees.

Oli külm-külm ja vihmane ennelõuna, mil lossi ette poodiumile rivistusime, et kuninganna Beatrix'ile Gustav Ernesaksa laulu "Helin" laulda. Ja sealt ta tuligi täies hiilguses, jättes endast äärmiselt sooja ja sõbralikku mulje.

Triin Kand,
10C

Sünnipäevad

Õpilaste sünnipäevad

Jane Kaju 6A	14.05
Laura Kuusk 8B	22.05
Jaan Martin Raik 7B	22.05
Karita Nuut 10A	22.05
Lilli-Mai Rebel 11E	22.05
Aksel Artus 11C	23.05
Tony Sinipea 6A	23.05
Sander Aasmaa 11A	24.05
Kaia Jalakas 11E	24.05
Raili Ots 4B	24.05
Krislin Heinsoo 1B	25.05
Erik Loodus 8B	25.05
Kadi Mägi 10A	25.05
Carel Martin 8B	25.05
Kristiina Kukk 12E	25.05
Kärt Kaasik 5B	25.05
Kristjan Kesküla 7A	26.05
Siiri Sünd 4B	26.05
Kristjan Randmets 11F	26.05
Krister Nõmmiste 4B	26.05
Kristjan Saar 12C	27.05
Birgit Voksepp 11A	28.05
Diana Ränk 8B	28.05

Tütarlastekoori Voca-
liisa seiklustest
Raplamaal

Lk. 3 Kes on Helena Pihel
ja milliste huvitavate
asjadega ta tegeleb:-)

Lk. 5 KG 30- saame tutta-
vaks meie kooli juht-
konnaga!

Võrkpallurid MM-il!

10.-18. mail 2008.a. toimusid Itaalias Sardiinia saarel Cagliari linnas ja selle lähiümbruses Rahvusvahelised Koolispordi Liidu (ISF) võrkpalli maailmameistri-võistlused.

See on teine kord, kus neile võistlustele pääses ka meie oma võistkond (Selgituseks: kaks aastat tagasi toimus meie võrkpallurite osalusel võrkpalli MM Horvaatias). Seekordse võistkonna, mida juhtis treener Gabriel Sepp, moodustasid Karel Ellermäe (8a), Mihkel Tanila (10b), Villu Vahter (10d), Risto Ruul (10d), Mart Kolk (10e), Martin Tamm (10e), Taavi Vipp (10e), Mikk Sepp (9c) ja Priit Aavik (6b).

Kokku tuli meie noorsportlastel mängida 7 mängu 5 erineva riigiga.

Alagrupimängudel tu-

li mängida Slovakkia, Hiina ja Poolaga. Kõikide käest tuli vastu võtta 0 : 3 kaotus. Kohamängudes aga tuli kahel korral vastakuti seista Inglismaa ja Taaniga. Inglismaad suudeti ühes mängus 2 : 0 võita, kuid teises kohtumises tuli vastupidise tulemusega leppida. Taani vastu mängides saadi 2 : 1 võidu kõrvale ka 0 : 2 kaotus. Koondtulemusena saavutasid meie võrkpallurid 26. koha.

Sport aga ei ole ainus asi, millega Itaalias veedetud 9 päeva jooksul tegeleti. Lisaks toimusid erinevad väljasõidud Sardiinia saare erinevatesse paikadesse ning teemaõhtud koos eakaaslastega, mis andsid rahvusvahelisele võistluskogemusele lisaks ka uusi sõprussuhteid ning unustamatuid mäletu-

si.

Aastal 2010 toimub MM teispool maakera ehk täpsemalt Hiinas. Salamisi võib öelda, et ettevalmistused selleks algavad juba õige pea... :)

Renate Pihl,
projektijuht

Suur aitäh kõikidele toetajatele ja sponsoritele:

Meelis Kubits, Kuressaare Linnavalitsus, Eesti Kultuurkapitali Saaremaa ekspertgrupp, Eesti Kultuurkapitali kehakultuuri ja spordi sihtkapital, Haartmängumaksu Nõukogu, Eesti Koolispordi Liit, Saaremaa Tarbijate Ühistu, Aspasia, Kaarma vallavalitsus, Pihla vallavalitsus, KG Sihtasutus, Kuressaare gümnaasium, võistlejate vanemad.

Kuressaare tütarlastekoor Vocaliisa Raplas

Foto: Pilvi Karu

Kuressaare gümnaasiumi põhikooli tütarlastekoor Vocaliisa ja Rapla laulustuudio laululapsed andsid Raplas ühiskontserdi. Saarlased ootavad raplakaid vastukülaskäigule.

Aprillikuu viimasel päeval saabus Raplasse bussitäis tüdrukuid Kuressaarest. Vocaliisa on Kuressaare gümnaasiumi põhikooli tütarlastekoor ja nende selle aasta tähtsaimaks ettevõtmiseks oligi külaskäik Rapla laulustuudiosse ja ühiskontsert stuudio kooridega siinses kultuurikeskuses. Suviselt soe ilm ning muusikaõpetaja Thea Paluoja ja kultuurikeskuse juhataja Age Rebeli sama soe vastuvõtt aitasid unustada väikese reisiväsimuse ja rõõmuga asuti õhtuse kontserdi laule harjutama.

Kontserdi alguses oli tunda ärevust nii koorijuhide kui ka lauljate seas. Raplakad alustasid võimsalt, kaunilt kõlasid eestikeelsed a capella koorilaulud. Ilus oli kuulata ja ilus oli ka vaadata nende kauneid koori-

kleite. Seejärel oli saarlaste kord. Vocaliisa kavas oli nii eesti- kui ka inglisekeelseid kodu- ja pereteemalisi laule. Samuti esinesid kaks ansamblit – Mandlike ja Cherry Girls.

Kontserti jätkas poiste-ansambel Tohooh Raplast. Nende esinemine kujunes väga meeleolukaks ega jätnud külmaks saalis ühtegi neidu. Rapla laulustuudio koorid tulid taas lavale ning üllatasid kuulajaid väga vahva kompositsiooniga „Nunnad hoos“. Kontserdi lõpetuseks esitati kaks ühislaulu ja õnnitleti kahte sünnipäevalast. Vocaliisa laulja Sissel-Maria ütles, et sellist sünnipäeva ja õnnitlust ei ole tal veel kunagi olnud.

Kuid päev ei olnud veel läbi, edasi sõitsid kolme koori lauljad Tarsi tallu tutvuma nii üksteise kui ka imekauni loodusega. Arvatavasti jääb pikk õhtu nii ühiste lauluharjutuste kui ka kontsertettekannete, lõkete, sauna, lahke pererahva ja toredate sõpradega kõigile lauljatele kauaks meelde. Hommiku-

ne matk kevadises soos äratas ja värskendas meid ning koduteel otsustasime, et teeme kohe kindlasti ka Kuressaares kontserdi ja hakkame raplakaid külla ootama ning nende vastuvõtuks valmistuma.

Rapla laulustuudio juht Thea Paluoja, mida väikeste lauljatele õpetab selline kooslaulmine, kokkusaamine?

Kummaline küsimus. Mida elu meile õpetab? Hommikul tõused, mida päev õpetab? Õpetab elamist! Koosessimine, proovitegemine õpetab esiteks teineteisega arvestama. Nende kahe laulu, mida me koos esitasime, õppimisprotsess oli põnev. Ei olnud ju täpselt teada, mismoodi saarlased neid õpivad, mis tempos, kuidas. Saarlased omakorda ei teadnud meie varianti. Õnneks on meil Saaremaa lauluõpetaja Pilviga sarnased tajud. Laulude koosesitamisega probleeme ei tekkinud. Tekkis hoopis tore ja värskendav moment lauludele juurde. Suures koosseisus

on hoopis teine tunne laulda kui oma väikese kooriga, see kogemus on lastele ka väga tähtis. Üheselt ei saa öelda, et lapsed said õpetusi eluks, aga see lavatunnetus, teineteise õla tunne, enese kokkuvõtmise võime – seda ei ole võimalik laval käimata õpida.

Ka see, et meie stuudio-lased nägid teise koori esinemist, nägid ansamblit Mandlike, kuulasid ja said võrrelda. Mandlike lõi ikka saalitäie kuulajaid täiesti pahviks. Milline musikaalsus! Et nii vaikset on üldse võimalik laulda, sellise tunnetusega!

Sellised kooslaulmised ja teiste kuulamised värskendavad. Neidude kooril on sellel aastal olnud palju esinemisi ja lavaleminek on olnud ikkagi sarnane – läheme oma kooriga, läheme oma asja ajama. Seekord oli kõik omamoodi, võtsime näiteks laulda natuke teiseplaani-list repertuaari. Näiteks esitasime loo filmist „Nunnad hoos“. Ehe näide sellest, kui oluline on see, kuidas sa laulad.

Suvel on meil ka esinemisi ja lapsed tahavad puhata. Saarlastele läheme vastukülaskäigule kindlasti, aga millal, eks see selgub sügisel.

Vocaliisa lõpetas õppeaasta 10. mail kontserdiga KevadkooR Kuressaare Gümnaasiumi aulas. Täname tublisid lauljaid ja nende vanemaid, õpetaja Eve Tuisiku, Gert Lutterit, Raina Rääpi, teadustajaid Sissel-Maria Mägi ja Laura Oolupit, koorivanem Linda Lappi. Ilusat suve kõigile lauljatele!

Koorijuhid Helle Rand ja Pilvi Karu

Muuseas ... järgmisel suvel on laulupidu ja sügisel võtab Vocaliisa koori uusi liikmeid! Olete oodatud!

„Helena on kui kõva koorega pähkel, millel on äärmiselt maitsev sisu!“

Muheda ja vahetu olemisega kunstiinimese ja KG viisilase Helena Piheli mitu külge saavad täna avatud. Meie kooli abiturient Kadri Pajumaa sai Helenaga tuttavaks aastal 2003, mil nad sattusid koos Saaremaa Õpilaskorraldajate Liidu juhatusse. Esmapilgul jättis Helena Kadrile ülbe ja karmi tüdruku mulje ning samuti oli tema hääled kuidagi eriti harjumatu ja veidi hirmuäratavgi... Olgu mainitud, et Helenal on tõesti väga huvitav ja veidi hüpnootiline hääle. Aastate jooksul said nad üheskoos paari huvitava projekti ning üritusega hakkama. Nüüdseks on kujunenud Kadrile uus arvamus Helenast: „Ta on täiesti siiras, abivalmis ja loominguiline inimene. Tõsi, aegajalt plahvatab temagi, aga siis peab midagi ikka totaalselt lahti olema. Lühidalt on Helena kui kõva koorega pähkel, millel on äärmiselt maitsev sisu!“

Oma sõna Helenast ütleb ka tema emakeele ja kirjanduse õpetaja Marit Tarkin: „Mul on väga hea meel, et elu viis mind Helenaga kokku. Tema oli õpilane, kes ei lasknud õpetajal rutiinis supelda. Uuris, mõtiskles, nõudis, kui vaja, analüüsis. Sama nõudlik kui õpetajate oli ta ka enese ja kaasõpilaste suhtes. Koolitundide kõrval avastasime koos etlemise maailma ja see kindlasti vormis meie õpetaja-õpilase suhte hoopis uue tulemi. Sellise, et aegajalt heliseb telefon ja kuulen Helena hetkemõtiskelu või kohtan teda 305 klassis abituriumile kirjandist rääkimas. Tore, et Helena avastab väsimatult maailma, on aldis uutele väljakutsetele ja ei igatse kiiresti „valmis saada“. Ta on väga põneva sisemaailmaga noor naine ja usun, et elu pakub talle väärilisi väljakutseid.“

Helena Pihel. Foto: Krõõt Tarkmeel

Järgnevalt jagab oma mõtteid ja tegemisi Helena ise.

Koolis käimisest on alati midagi meenutada, alustades õppimisega ja lõpetades isetegevusega. Millised mälestused joonistuvad sulle silme ette abituriumiajast?

Kõigepealt meenub mulle see, et kogu aeg toimus midagi. Juba esimesest tunnist peale kell 8.10 käis kogu aeg rahmeldamine. Aga kõige rohkem on ikkagi meelde oma klass, kuna mul oli nii hea klass ja kui ma nüüd meenutan kooliaega, siis tulevad just nemad meelde.

Kindlasti ka Suur Teatriõhtu ja Marit, kes on tähtis siiani ja oli seda ka sel ajal. Kirjanduse poolelt on ta mind hästi suunanud.

Kooliajal olid õpilaselu korraldamises väga aktiivne. Milline oled nüüd?

Ma olen väga tagasihoidlik. Ma arvan, et see on sellest, et mul sai nende kolme gümnaasiumiaastaga sellest natuke siiber. Nüüd olen võtnud enda jaoks aega ja ma keskendun ühele asja-

le, mitte ei tormle enam nii ringi.

Üliõpilasesindusse on kutsutud küll, sest nad teavad, et ma olen teinud neid asju, aga olen lihtsalt ja konkreetselt ära öelnud. Oma osakonnas olen aidanud küll, et näiteks kuidas hartat koostada või kuidas koosolekuid ja protokolle teha. Neile polnud seda keegi rääkinud, aga mina olin seda eelnevalt väga palju teinud. Muidu ise ikkagi hoian väga-väga eemale nendest asjadest.

Rääkisid natuke üliõpilaselu korraldamisest, aga mida igatsed kooliajast, mida tagasi tahaks?

Oh, mida ma ei igatseks? Kuna ma igal eluperioodil, kus ma parasjagu olen, püüan leida kõige parema seltskonna ja kõige paremad inimesed, keda mul vaja või tarvis on, siis ma igatsen väga palju asju. Ma ei kulge üheski hetkes niisama.

Kohati ma igatsen seda, kui sa tundide ajal natuke keelatud väljas käia, koridori peal jõlkuda ja suhelda. Ülikoolis kedagi see ei huvita. Just see adrenaliin kutsu-

tagasi, et teed midagi natuke halvasti või pahasti. Ja loomulikult igatsen oma sõpru, kuna me õpime kõik erinevates linnades, on meie suhtlus veidi takistatud. Oma seltskonnast tunnen kõige rohkem puudust.

Hoolimata suure kooli mäsust, olid koridori peal alati tuttavad inimesed, naeratavad näod, elu käib. Hüppad korra IT-meeste kabinetti: „Tahaks paljundada!“ ja siis nad vaatavad jälle oma kavalate tuimade nägudega ja mõtlevad: „Jälle sina.“ Neid asju ma igatsen. See kõik oli väga äge.

Kirjandus koos kirjutamise ja etlemisega on Sinuga palju seotud olnud. Millist rolli see sinu elus mängis?

Absoluutselt kõik asjad olid sellega seotud. Kirjutamine alustades klassiruumi kohustuslikest asjadest ja lõpetades luulega. Just gümnaasiumis tuntakse hästi palju, mitte ainult armastust, vaid ka tugevat sõprussidet, mässumeelsust ja viha, viimast küll veidi vähem, aga siiski. See kõik pani looma.

„Helena on kui kõva koorega pähkel, millel on äärmiselt maitsev sisu!“

Nüüd ma kirjutan vähem.

Kirjandusest siis nii palju, et olulised olid kohtumised nende inimestega, kes on asjast huvitatud ja kindlasti ka vestlused Maritiga.

Ma oleks soovinud, et etlemises poleks mingeid võistlusi. Mulle meeldis etelda niisama. See on nii äge. See on ka üks asi, mis ma enne unustasin mainida, mille järele ma igatsen väga. Luule lugemine sellise seltskonnaga koos, kes samamoodi naudib seda nagu mina, on huvitav. See on ka mingil määral enese leidmine ja kuidagi enda sügavustesse minemine läbi luule. Need kõik olidki need asjad, mis mul kuklas kogu aeg tiksusid, läbi nende ma väljendasin ennast ja läbi nende ma elasingi siin koolis. See show, mis sinna kõrvale käis, oli vaid selleks, et ma olen ekstravert ja mulle meeldib esineda.

Sinust on saamas kooreograaf. Kas see oli sinu lapsepõlveunistus?

Ma ei tea veel, kas minust saab kooreograaf. Lapsepõlves ma tahtsin olla tantsija, loomulikult. Vahepeal ma tahtsin olla kõik muud asjad ja siiaaani tahan ma vahel olla kõik muud asjad. Ma olen Maritiga hästi palju vestelnud sellest, et ma võib-olla tahaksin kunagi olla õpetaja. Ma ei tea mida õpetada, aga mulle natuke meeldib see, aga tantsuõpetamine on ka muidugi tore.

Lapsepõlves oli tantsimine minu jaoks see asi, mille ema mulle varakult kätte andis ja ma tegelesin sellega päevad läbi, siis tahtsin väga olla tantsija. Koreograafia mind siis niivõrd ei huvitanud, nüüdseks on loominguiline pool mulle lähedasem. Õppima läksin seda ka sellepärast, et see on väga praktiline asi. Ei pea päevad läbi loengus istuma, vaid ma saan kogu aeg midagi teha. Praegu ma olen selles hetkes, mulle meeldib see ja kõik on väga hästi.

Sinu aeg on arvatavasti üpris tihedalt planeeritud. Milline on sinu argipäev ülikoolis?

See on päris äge. Ma elan sellises roosas mullis, sellepärast et meid on kursuse peale vist seitse, kaheksa. Meil on väga väike kursus ja me oleme kogu aeg kõik koos. Ma ärkan hommikul üles ja siis kui teised inimesed lähevad loengusse, lähen mina tantsusaali ja hakkan vigisema kui valusad mul kõik kohad on. See oli siis esimene asi, seejärel hakkame me tantsima. Meil on seal klassikat ja kaasaegset tantsu ja ise muidugi seame. Vahel käime ka loengus, et me päris siuksed ... ei oleks.

Ma jooksen põhimõtteliselt vanalinna ja Narva maantee vahet. Meil on Tallinna vanalinnas selline pisike-pisike maja, kus on meie osakond. See on hästi vana

ja seal on kõik asjad puudu, mis peaksid tantsimise jaoks seal olemas, aga see on kõige armsam maja. Selles veidi kummituslikus kohas veedan ma enamiku ajast. Me elamegi kuidagi hoopis teistsugust elu kui teised üliõpilased. Me kogu aeg tegeleme millegi loomisega ja samas me elame hästi eraldi. Peale tantsutrenni olen ma lihtsalt surmväsinud, et lähen koju ja loen midagi, teen süüa. Siis tuleb Ando ja siis me mängime oma kassiga ja käime niisama väljas chillimas. Kinosaali käime ka palju, sest mu elukaaslane on Meedia- ja Filmikooli õpilane. Rohkem selline rahulik olemine.

Millised eeldused ja isikomadused nõuab tantsija elu?

Töökust ja seda on mulle ka ülikoolis palju öeldud. Peab olema ka vastuvõtlik. Näiteks kooreograaf ütleb: „Ma tahan kõveraid jooni ja sellist stiili,“ siis see ei aita, et sa mõtled: „Olen sirgete joonte tüüp ja ma ei hakka sulle siin mingeid kõveraid jooni tegema, nõme oled,“ kõikide asjade suhtes peab olema väga vastuvõtlik. Peab ennast palju avastama ja enda kalla tööd ja tööd ja tööd tegema. Tuleb olla ka tasakaalukas, sest on ka kooreograafe, kes lähevad väga kergesti endast välja. On õppejõude, kes ütlevad halvasti, aga endale ei to-

hi lasta peale astuda, samas ei tohi iga väikse nõökimise pärast hakata pirtsutama. Piiri peab pidama. Kõige selle vastu peab olema ka armastus, niisama kepseldada ei ole mõtet.

Kui kaua sa ennast sellise eluviisiga seod?

Ma ei tea seda. Praegu on see äge, aga ma ei tea seda, millal enam pole. Paraku kui ma mõtlen sellele, et tantsida saan ma veel maksimum 10-15 aastat, siis on mu hüppeliigesed ilmselt juba nii tuksis, et ma enam ei liigu. Ma usun, et jään alati kõrvalt tegema seda tantsuasja. Eks paistab. Ma naudin oma praegust elu ja ma ei mõtle nii palju ette.

Ja lõpetuseks midagi saladärast. Mis on sinu edu saladus?

Ma olen ise ka sellele väga palju mõelnud. Ma arvan, et see võiks olla see, et ma kunagi ei kiirusta oma otsustega. Pidasin silmas näiteks kollektiivi sisseelamist. Alguses võtan asja väga rahulikult, uurin inimesi, õpin neid tundma, saan nendest aru ja alles siis hakkan ennast näitama. Ma tunnetan hästi inimeste piire ja isiklikke tsoone, mis nad paikanevad. On tüüp inimesi, kellega ma teatud nalju ei tee ja teatud asju ei ütle. See, kui sa inimestega oskad suhelda, aitab olla edukas. Ma ei tea nüüd, kui edukas ma olen, aga see on oskus, mis mul on. Just inimeste märkamine, piiride tunnetamine aitavad kõigele muule kaasa ja see on minu elus väga tähtis.

Laura-Liisa Perova,
12C klass

KG Huvikool Inspira
LÕPUAKTUS
 24. mail kell 12.00 KG aulas
 Ootame kõiki huvikooli õpilasi ja ringijuhte!

KG 30 - Kuressaare Gümnaasiumi juhtkond

Asjatoimetusi Kuressaare Gümnaasiumis juhib iga päev terve hulk inimesi, kelle arv võib esmapilgul tunduda ehmatavalt suurena. Tegelikult on Kuressaare Gümnaasium lihtsalt nagu pisikene riik, mille erinevad allüksused vajavad igaüks omaette valitsemist.

Meie KG lugejad on saanud pikema aja vältel süveneda koolipere erinevate töörühmade tegemistesse, lõpetuseks on sõna antud juhtkonnale. Lähenesime sellele vahvale ülesandele mänguliselt ning õppeaasta lõpule kohase rõõmsa meeleoluga. Püüame mõne lausega võtta kokku juhtkonna liikmete tegevuse olulised tahud ning iseloomu – eluja ametiloolised andmed on sihilikult jäetud loetlemata.

Kuna asutuse juhtide tundmine-teadmine peaks teooriate kohaselt suurendama asutusesisest turvatunnet, siis on väikese võrstsina lisatud õpilaste kommentaare – lisaks ka küsimus iga kommenteeritava kohta. Sedasorti meelelahutuslik vaatenurk võiks olla kohane kooliaasta lõpetamise aegu – parasjagu lõbus, veidikene ehk ka informatiivne...

Toomas Takkis – koolijuht

Juhib kogu süsteemi juba kaks aastakümnet, olles samal ajal ka ühiskondlikult ning poliitiliselt aktiivne. Ilmselt tuleb suuresti koolijuhi ärksust ja uuendusmeelsust näha põhjuseks na tõsiasja taga, et KG-st on saanud linna populaarseim kool. Suure maja asjade korraldamine on suur töö ning vaid osa sellest on tehtav koolimajas eneses, õpilaste ja õpetajate hoolitseva pilgu all. Palju on vaja teha ka majast eemal ning seetõttu ei ole koolijuhti iga päev võimalik kabinetist tabada. Hea juht on aga kuuldavasti just see, kes suudab asjad käigus hoida ka ise otseselt sündmuspaigal viibimata, nii et

Meie kooli juhtkond, fotolt puuduvad Tiiu Smidt, Ursula Rahnik ja Renate Pihl. Foto: Gert Lutter

muret tunda kooliperel ei tule.

Õpilased temast: läbi aegade on õpilasi piinanud küsimus: milleks selline habe? Näeb väga äge välja. Tundub selline omaette muheleja, kui jutule saad, tuleb sealt pärleid. Kannab välimuse hästi välja.

Maidu Varik – õppealajuhataja gümnaasiumiosas

Korraldab 10. - 12. klasse puudutatavat õppe-metoodilist tööd, lisaks õpetab abi-

tuuriumile ühiskonnaõpetust. On üle Eesti tuntud ja tunnustatud seoses infotehnoloogiliste vahendite rakendamisega õppetöös. Ka on just tema innustanud kooli töötajaid infotehnoloogiat kasutama – üsna õnnestunud seejuures. Pingelise õppealajuhatamise juures on ta suutnud jääda ka atraktiivseks ja õpilaste poolt kõrgelt hinnatud õpetajaks – ilmselt on tegu koolmeistriga selle sõna kõige paremas tähenduses

Õpilased temast: saab naljast aru, teeb ise nalja. Huumor õiges kohas. Tal on kogu aeg miljon asja teha – hommikul näed teda koridoris, paar tundi hiljem on juba näiteks Kongos või Gruusias. Maiduga tekib ohtralt küsimusi.

Anu Saabas – õppealajuhataja põhikooliosas

Tema korraldada on õppe-metoodiline tegevus 1.-9. klassini. Tegu on väga süsteemaatilise inimesega, kel pea

KG30 - Kuressaare Gümnaasiumi juhtkond

iga probleemi puhul lahendused olemas. Oma ameti tõttu peab sageli kokku puutuma igapäevaelus ette tulevate lahkkelidega inimeste vahel ning oskab seda teha k ü l l a l t peenetundeliselt ning samas veenvalt.

Õpilased temast: näeb kõike ja kuuleb kõike. Armastab oma tööd väga. Küsimus: kuidas tema küll kõike suudab?

Kaarin Peet – õppetöö korraldaja

Tema mureks on koostada kogu koolile tunniplaan nii sageli, kui vajalik – praegu vähemasti viis korda õppeaasta jooksul. Igapäevaselt tuleb tegeleda sellega, et töö saaks toimuda – korraldada vajalikke ümberpaigutusi nii õpetajate, klassiruumide kui tundide osas.

Lisaks annab geograafia-ja ühiskonnaõpetuse tunde ning on saanud juhataja Xc klassi.

Õpilased temast: ta põhimõtteliselt elab koolimajas – siit ka ettepanek: õpetajate tupp külmkapp, mis sisaldaks peeti, külmutatud juurvilju, kuivatatud ploome. Kaarin on alati energiat ja ploome täis. Küsimus: kas ta magab ka üldse?

Renate Pihl – projektijuht

Hoiab silmad-kõrval lahti, et leida aina uusi võimalusi projektide kaudu kooli võimaluste avardamiseks. Aimates võimalust, tekitab kiirelt, kirjutades raha taotlemiseks projekte.

Õpilased temast: teeb kogu aeg asju. Hästi sõbralik

ja ilus on. Küsimus: kas ta on päris barbie?...

Anneli Meisterson – noorsootöötaja

Varem olnud huvijuht. Ühenduslülil õpilaste ja koolitöötajate vahel. Tema seisab enamuse suurürituste korraldusliku poole taga ning aastatega tekkinud kogemused ja kontaktid teevad temast kiireloomuliste küsimuste korral pea asendamatu inimese.

Õpilased temast: Maidu õde arusaamatul põhjusel. Tegeleb noortega, saab kõigiga läbi! Tekib küsimus, kas ta vihane ka vahel on.

Ursula Rahnik – personaalijuht

Üle Ursula töölaua käib kogu kooli töötajatega seotud info – tööle võtmised, ühelt töökohalt teisele liikumised, töökoormuste muudatused jne. Lisaks juhatab koos Anneli Meistersoniga Xd klassi.

Õpilased temast: pisike ja armas. Tal on palju asju ja pabereid. Tekib küsimus, miks teda koolimaja peal nii vähe näha on.

Tiiu Smidt – söökla juhataja

Tema korraldada on kogu KG „köögipool“. Kuna armastus käib kõhu kaudu, on tegu selgelt väga vastutustarika ametiga. Hämmastava osavusega on Tiiu suutnud oma tööloiku toimivana hoida ka väga keerulistel aegadel sageli ise kõikides töödes kaasa lüües.

Õpilased temast: sõbralik, kamandab suuri poisse veesõdade-järgseid kahjustusi

koristama.

Külli Mänd – haldusjuht

Haldusjuhi näol on tegu justkui omamoodi majagemaga. Tema teab, kas, kus ja kuidas asjad töötavad. Kui ei tööta, oskab Külli alati midagi ette võtta. Juhtkonnas kujutab Külli endast teatud mõttes loomingulist puhangut, enamasti haarab just tema ohjad, kui vaja üritustel üles astuda.

Õpilased temast: muugib kappe lahti (õpilaste kappe, mille kallal on vandaalitsevad). Kamandab Arkadit. Tekib küsimus, kas tal on üleloomulikud võimed.

Arvi Tanila – infojuht

Kogu kommunikatsiooni keskus. Kooli arvutipark on tema hoole all, samuti elektronposti loendid kooli töötajatele, ainekomisjonidele, õpilastele jne. Liikvel on legend, et kõik arvutimured lahenevad iseenesest, kui Arvi Tanila masinaid vaid puudutab, lihtsamatel juhtudel piisavat pelgast ruumi sisenemisest.

Õpilased temast: kooli kõige pikema perekonna pea. Ja tekib siiski küsimus, kas ta on teadlik, et kooli kõikidest arvutitest saab Ratesse.

Norma Helde – ujula juht

Vana tarkus terves kehas terve vaim peab siin sajabrotsendilisel paika. Norma Helde on eesrindlik sportlane ning temaga kohtumine toob pea alati helgema meeleolu. Naeruseise ja hoogsana, teisalt aga jõuliselt ja kindlakäeliselt juhib ta ujula tegevust ning annab oma enerilisusega sellele

le KG üksusele kindlasti väga unikaalse lisaväärtuse.

Õpilased temast: ujub kogu aeg. Tunneb end kui kala vees. Tekib küsimus, kas ta on äkki näkineid. :)

Siivi Kaasik – pearaamatupidaja

Siivit ei kohta õpilastest kooliasukad just sageli, kuid just tema seisab hea selle eest, et kooli kõik rahaasjad (ja neid on ohtralt) oleksid joones. Otsekohene ja rõõmsameelne

Õpilased temast: siivutuli! Ta on ülimalt populaarne isik – maksab palka! Tekib küsimus, kas tegu on tõelise põhjamaalasega (külm närvi)

Tiia Leppik – KG huvikool Inspira juht

Lisaks KG olulise üksuse huvikooli juhtimisele teeb Tiia võimeka inimesena veel mustmiljon asja ja jaksab selle kõige juures siiski olla sirgeselgne ja naeratav. Muuhulgas on Tiia olnud Saarepiiga koolituse alustalaks ning toimetab juhatajana ka ühes Kuressaare lasteaias.

Õpilased temast: elab Anneliga ühestoas. Tekib tunne, et tema ongi Tõeline Daam.

Järgmises Meie KG-s anname kroonikaülevaate KG juhtidest läbi aegade ehk aastatel 1978 - 2007.

Juhtkonna loo pani kokku Kaarin Peet, õppetöö korraldaja

Meie KG

Kuressaare Gümnaasiumi nädalaleht

Peatoimetaja Marit Tarkin (Marit.Tarkin@oesel.edu.ee) Küljendaja/kujundaja Gert Lutter (gL@oesel.edu.ee)
Korrektuur eesti keele osakond

Avaldamiseks mõeldud materjalid tuleb saata iga nädala reede õhtuks. Hiljem saabunud materjalid avaldatakse järgmise nädala lehes. Materjalid tuleb saata toimetaja või küljendaja e-posti aadressile.

Kuressaare Gümnaasium
kodulehekül: <http://www.oesel.edu.ee>
e-post: kool@oesel.edu.ee

Ajalehte toetavad:

Tesman AS

Saaremaa Kaubamaja